ՅԻՍՈՒՆ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

ՊՐ. ՔՐԱՖԹ ՊՕՆԱՐ

Մանօթ հայասէր Զուիցերիացի Պր. Քրաֆթ Պօնար Երուսաղէմ ժամանեց Նոյեմբեր 18, Բշ.։ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր կողմէ, կայարանին մէջ ողջունուեցաւ Հոգշ. Տ. Կիւրեղ Վրդ. Իսրայէլեանի և Քարտուղար Տիար Կարապետ Հինդլեանի կողմէ և առաջնորդուեցաւ Հօթէլ Ալենպի, իբրև հիւր Պատրիարքարանին։ Պր. Ք. Պօնար նոյն օրը ժամը 11ին այցելեց Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր, որմէ յետոյ, իրեն հիւրամեծար կարգուած Տիար Կ. Հինդլեանի առաջնորդութեամբ այցելեց Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարը, Ժառանգաւորաց Վարժարանը, Նորաշէն Դպրոցը և Սուրբ Տեղիք։

Երեքշաբթի երեկոյեան ժամը 5ին, ի պատիւ յարգելի հիւրին, Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը թէյասեղան մը տուաւ Պատրիարքարանի մեծ դահլիճին մէջ, որուն ներկայ գտնուեցան Գերշ. Տ. Տ. Մեսրոպ, Մկրտիչ, Բաբգէն և Մատթէոս Սրբազանները, Հոգշ. Տ.Տ. Տրդատ և Կիւրեղ Վարդապետները, Դիւանապետ Տիար Կ. Նուրեան, Ամերիկացի Մր. Պլէչֆօրտ և տեղւոյս ազգայիններէն Տէր և Տիկին Տքթ. Վահան Գալպիեան և Տիար Լեւոն Գէորգեան։ Պր. Պօնար թէյասեղանի ընթացքին ընդարձակ տեղեկութիւն տուաւ իր Պընիէնի և Ժընէվի մէջ հաստատած Հայ Տան *վրայ, և իր հիացումը յայտնեց Սուրբ Տեղերու մէջ Հայ Ազգին գրաւած բարձր դիրքին և վայելած վարկին համար, և շնորհակալ եղաւ Ս. Պատրիարք Հօր, իրեն եղած ասպնջականութեան համար Երուսաղէմի մէջ։*

(«Սիոն», 1929, Գ. Տարի, Հոկտ.-Դեկտ., Թիւ 10-12, էջ 405 եւ 406։)

քարոզխօսութիւնէն) անմիջապէս յետոյ, մինչ Օրթոտոքսներ՝ աւելի ուշ, Սրբասացութենէ քիչ առաջ։

Յունադաւանները ունին տակաւին մեծ տօներու նախատօնակներէն ետք հացի օրհնութեան արարողութիւն, ուր կ'օրհնըւին հինգ նկանակներ, ի յիշատակ հացերու բազմացման հրաշքին։ Ինչպէս նաև փակեալ-խորանի դրութիւնը, ուր պատարագիչը, խաչկալով մը զատուած տաճարի ներքնամասին մէջ և հաւատացեալներու տեսողութենէն հեռու, ծածկաբար կը մատուցանէ իր պատարագը «Ծածկագիրին Աստուծոյ», Հին Ուխտի մէջ յիշուած «Սրբութիւն Սրբոց»ի օրինակով։ Այս դրութեան կը հետևին նաև Յոյն-Կաթոլիկներ և Ղպտիներ, հակառակ որ Ղպտի Եկեղեցին, մերինին նման, մաս կը կազմէ Միաբնակ Եկեղեցիներու ընտանիքին։

Մենք և Յոյնք ունինք նախատօնակ կատարելու և խաղող օրհնելու սովորութիւն։ Նաև «Ջրօրհնէք»ը կը կատարենք Աստուածայայտնութեան տօնին, մինչ Լատիններ նման արարողութիւն մը կը կատարեն Ս. Զատկի գիշերը, «Լուսաւորեայ»ի պարզ արարողութեան յաջորդող Ճրագալոյցի Պատարագի ընթացքին։

ԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ ՅԻՇԱՏԱԿ ՄԸ Ս. ՅԱԿՈԲԻՆ

Հալէպէն Արժ. Տ. Ներսէս և Տ. Գարեգին Քահանայ Հայրեր, որ 1928ին Երուսաղէմ եկած էին ուխտի, և միանգամայն իրենց զաւակներուն քահանայական ձեռնադրութեան և օծման հանդէսին ներկայ գտնուելու համար, փափաքած էին յիշատակ մը ունենալ ի Սուրբ Յակոբ։

Անոնք Հալէպի մէջ ծանօթ արուեստագէտ Անթէպցի Գալէմքեարեան Եղբարց շինել տուած են զոյգ մը արծաթ քշոց, ճաճանչաւոր։ Արուեստի գեղակերտ արտադրութիւններ են այս քշոցները։ Երկուքին ալ բուներուն վրայ փորագրուած է հետևեալ յիշատակարանը.

«Քշոցս կը նուիրեն Ներսէս Քհնյ. Թավուգճեան եւ Գարեգին Քհնյ. Փօղարեան Ս. Յակոբայ Վանքին, ի յիշատակ իրենց որդւոց՝ Տիրան եւ Նորայր աբեղաներուն քահանայական օծման. 1928»։

(«Սիոն», 1929, Գ. Տարի, Հոկտ.-Դեկտ., Թիւ 10-12, էջ 407։)

digitised by A.R.A.R.@